

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 55**

21 Μαρτίου 1996

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Διεθνής Σύμβαση για την επιθαλάσσια αρωγή, 1989, που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 28 Απριλίου 1989, καθώς και οι συνημμένες στη Σύμβαση δύο ερμηνευτικές δηλώσεις, το κείμενο των οποίων σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

INTERNATIONAL CONVENTION ON SALVAGE, 1989

THE STATES PARTIES TO THE PRESENT CONVENTION,

RECOGNIZING the desirability of determining by agreement uniform international rules regarding salvage operations,

NOTING that substantial developments, in particular the increased concern for the protection of the environment, have demonstrated the need to review the international rules presently contained in the Convention for the Unification of Certain Rules of Law relating to Assistance and Salvage at Sea, done at Brussels, 23 September 1910,

CONSCIOUS of the major contribution which efficient and timely salvage operations can make to the safety of vessels and other property in danger and to the protection of the environment,

CONVINCED of the need to ensure that adequate incentives are available to persons who undertake salvage operations in respect of vessels and other property in danger,

HAVE AGREED as follows:

CHAPTER I - GENERAL PROVISIONS

Article I
Definitions

For the purpose of this Convention:

(a) Salvage operation means any act or activity undertaken to assist a vessel or any other property in danger in navigable waters or in any other waters whatsoever.

(b) Vessel means any ship or craft or any structure capable of navigation.

(c) Property means any property not permanently and intentionally attached to the shoreline and includes freight at risk.

(d) Damage to the environment means substantial physical damage to human health or to marine life or resources in coastal or inland waters or areas adjacent thereto, caused by pollution, contamination, fire, explosion or similar major incidents.

(e) Payment means any reward, remuneration or compensation due under this Convention.

(f) Organization means the International Maritime Organization.

(g) Secretary-General means the Secretary-General of the Organization.

Article 2
Application of the Convention

This Convention shall apply whenever judicial or arbitral proceedings relating to matters dealt with in this Convention are brought in a State Party.

Article 3
Platforms and drilling units

This Convention shall not apply to fixed or floating platforms or to mobile offshore drilling units when such platforms or units are on location engaged in the exploration, exploitation or production of sea-bed mineral resources.

Article 4
State-owned vessels

1. Without prejudice to Article 5, this Convention shall not apply to warships or other non-commercial vessels owned or operated by a State and entitled, at the time of salvage operations, to sovereign immunity under generally recognized principles of international law unless that State decides otherwise.

2. Where a State Party decides to apply the Convention to its warships or other vessels described in paragraph 1, it shall notify the Secretary-General thereof specifying the terms and conditions of such application.

Article 5
Salvage operations controlled by public authorities

1. This Convention shall not affect any provisions of national law or any international convention relating to salvage operations by or under the control of public authorities.

2. Nevertheless, salvors carrying out such salvage operations shall be entitled to avail themselves of the rights and remedies provided for in this Convention in respect of salvage operations.

3. The extent to which a public authority under a duty to perform salvage operations may avail itself of the rights and remedies provided for in this Convention shall be determined by the law of the State where such authority is situated.

Article 6
Salvage contracts

1. This Convention shall apply to any salvage operations save to the extent that a contract otherwise provides expressly or by implication.

2. The master shall have the authority to conclude contracts for salvage operations on behalf of the owner of the vessel. The master or the owner of the vessel shall have the authority to conclude such contracts on behalf of the owner of the property on board the vessel.

3. Nothing in this Article shal affect the application or Article 7 nor duties to prevent or minimize damage to the environment.

Article 7
Annulment and modification of contracts

A contract or any terms thereof may be annuled or modified if:

(a) the contract has been entered into under undue infuence or the infuence of danger and its terms are inequitable; or

(b) the payment under the contract is in an excessive degree too large or too small for the services actually rendered.

CHAPTER II - PERFORMANCE OF SALVAGE OPERATIONS

Article 8
Duties of the salvor and of the owner and master

1. The salvor shall owe a duty to the owner of the vessel or other property in danger:

(a) to carry out the salvage operations with due care;

(b) in performing the duty specified in subparagraph (a), to exercise due care to prevent or minimize damage to the environment;

(c) whenever circumstances reasonably require, to seek assistance from other salvors; and

(d) to accept the intervention of other salvors when reasonably requested to do so by the owner or master of the vessel or other property in danger; provided however that the amount of his reward shall not be prejudiced should it be found that such a request was unreasonable.

2. The owner and master of the vessel or the owner of other property in danger shall owe a duty to the salvor:

(a) to co-operate fully with him during the course of the salvage operations;

(b) in so doing, to exercise due care to prevent or minimize damage to the environment; and

(c) when the vessel or other property has been brought to a place of safety, to accept redelivery when reasonably requested by the salvor to do so.

Article 9
Rights of coastal States

Nothing in this Convention shall affect the right of the coastal State concerd to take measures in accordance with generally recognized principles of international law to protect its coastline or related interests from pollution or the threat of pollution following upon a maritime casualty or acts relating to such a casualty which may reasonably be expected to result in major harmful consequenses, including the right of a coastal State to give directions in relation to salvage operations.

Article 10
Duty to render assistance

1. Every master is bound, so far as he can do so without serious danger to his vessel and persons thereon, to render assistance to any person in danger of being lost at sea.

2. The States Parties shall adopt the measures necessary to enforce the duty set out in paragraph 1.

3. The owner of the vessel shall incur no liability for a breach of the duty of the master under paragraph 1.

Article 11
Co-operation

A State Party shall , whenever regulating or deciding upon matters relating to salvage operations such as admittance to ports of vessels in distress or the provision of facilities to salvors, take into account the need for co-operation between salvors, other interested parties and public authorities in order to ensure the efficient and successful performance of salvage operations for the purpose of saving life or property in danger as well as preventing damage to the environment in general.

CHAPTER III - RIGHTS OF SALVORS

Article 12
Conditions for reward

1. Salvage operations which have had a useful result give right to a reward.
2. Except as otherwise provided, no payment is due under this Convention if the salvage operations have had no useful result.
3. This chapter shall apply, notwithstanding that the salved vessel and the vessel undertaking the salvage operations belong to the same owner.

Article 13
Criteria for fixing the reward

1. The reward shall be fixed with a view to encouraging salvage operations, taking into account the following criteria without regard to the order in which they are presented below:
(a) the salved value of the vessel and other property;
(b) the skill and efforts of the salvors in preventing or minimizing damage to the environment;
(c) the measure of success obtained by the salvor;
(d) the nature and degree of the danger;
(e) the skill and efforts of the salvors in salving the vessel, other property and life;
(f) the time used and expenses and losses incurred by the salvors;
(g) the risk of liability and other risks run by the salvors or their equipment;
(h) the promptness of the services rendered;
(i) the availability and use of vessels or other equipment intended for salvage operations;
(j) the state of readiness and efficiency of the salvor's equipment and the value thereof.
2. Payment of a reward fixed according to paragraph 1 shall be made by all of the vessel and other property interests in proportion to their respective salved values. However, a State Party may in its national law provide that the payment of a reward has to be made by one of these interests, subject to a right of recourse of this interest against the other interests for their respective shares. Nothing in this Article shall prevent any right of defence.
3. The rewards, exclusive of any interest and recoverable legal costs that may be payable thereon, shall not exceed the salved value of the vessel and other property.

Article 14
Special compensation

1. If the salvor has carried out salvage operations in respect of a vessel which by itself or its cargo threatened damage to the environment and has failed to earn a reward under Article 13 at least equivalent to the special compensation assessable in accordance with this Article, he shall be entitled to special compensation from the owner of that vessel equivalent to his expenses as herein defined.
2. If, in the circumstances set out in paragraph 1, the salvor by his salvage operations has prevented or minimized damage to the environment, the special compensation payable by the owner to the salvor under paragraph 1 may be increased up to a maximum of 30% of the expenses incurred by the salvor. However, the tribunal, if it deems it fair and just to do so and bearing in mind the relevant criteria set out in Article 13, paragraph 1, may increase such special compensation further, but in no event shall the total increase be more than 100% of the expenses incurred by the salvor.
3. Salvor's expenses for the purpose of paragraphs 1 and 2 means the out-of-pocket expenses reasonably incurred by the salvor in the salvage operation and a fair rate for equipment and personnel actually and reasonably used in the salvage operation, taking into cosideration the criteria set out in Article 13, paragraph 1 (h), (i) and (j).
4. The total special compensation under this Article shall be paid only if and to the extent that such compensation is greater than any reward recoverable by the salvor under Article 13.
5. If the salvor has been negligent and has thereby failed to prevent or minimize damage to the environment, he may be deprived of the whole or part of any special compensation due under this Article.
6. Nothing in this Article shall affect any right of recourse on the part of the owner of the vessel.

Article 15
Apportionment between salvors

1. The apportionment of a reward under Article 13 between salvors shall be made on the basis of the criteria contained in that Article.
2. The apportionment between the owner, master and other persons in the service of each salving vessel shall be determnined by the law of the flag of that vessel. If the salvage has not been carried out from a vessel, the apportionment shall be determined by the law governing the contract between the salvor and his servants.

Article 16
Salvage of persons

1. No remuneration is due from persons whose lives are saved, but nothing in this Article shall affect the provisions of national law on this subject.
2. A salvor of human life, who has taken part in the services rendered on the occasion of the accident giving rise to salvage, is entitled to a fair share of the payment awarded to the salvor for

salving the vessel or other property or preventing or minimizing damage to the environment.

Article 17
Services rendered under existing contracts

No payment is due under the provisions of this Convention unless the services rendered exceed what can be reasonably considered as due performance of a contract entered into before the danger arose.

Article 18
The effect of salvor's misconduct

A salvor may be deprived of the whole or part of the payment due under this Convention to the extent that the salvage operations have become necessary or more difficult because of fault or neglect on his part or if the salvor has been guilty of fraud or other dishonest conduct.

Article 19
Prohibition of salvage operations

Services rendered notwithstanding the express and reasonable prohibition of the owner or master of the vessel or the owner of any other property in danger which is not and has not been on board, the vessel shall not give rise to payment under this Convention.

CHAPTER IV - CLAIMS AND ACTIONS

Article 20
Maritime lien

1. Nothing in this Convention shall affect the salvor's maritime lien under any international convention or national law.

2. The salvor may not enforce his maritime lien when satisfactory security for his claim, including interest and costs, has been duly tendered or provided.

Article 21
Duty to provide security

1. Upon the request of the salvor a person liable for a payment due under this Convention shall provide satisfactory security for the claim, including interest and costs of the salvor.

2. Without prejudice to paragraph 1, the owner of the salved vessel shall use his best endeavours to ensure that the owners of the cargo provide satisfactory security for the claims against them including interest and costs before the cargo is released.

3. The salved vessel and other property shall not, without the consent of the salvor, be removed from the port or place at which they first arrive after the completion of the salvage operations until satisfactory security has been put up for the salvor's claim against the relevant vessel or property.

Article 22
Interim payment

1. The tribunal having jurisdiction over the claim of the salvor may, by interim decision, order that the salvor shall be paid on account such amount as seems fair and just, and on such terms including terms as to security where appropriate, as may be fair and just according to the ciscumstances of the case.

2. In the event of an interim payment under this Article the security provided under Article 21 shall be reduced accordingly.

Article 23
Limitation of actions

1. Any action relating to payment under this Convention shall be time- barred, if judicial or arbitral proceedings have not been instituted within a period of two years. The limitation period commences on the day on which the salvage operations are terminated.

2. The person against whom a claim is made may at any time during the running of the limitation period extend that period by a declaration to the claimant. This period may in the like manner be further extended.

3. An action for indemnity by a person liable may be instituted even after the expiration of the limitation period provided for in the preceding paragraghs, if brought within the time allowed by the law of the State where proceedings are instituted.

Article 24
Interest

The right of the salvor to interest on any payment due under this Convention shall be determined according to the law of the State in which the tribunal seized of the case is situated.

Article 25
State - owned cargoes

Unless the State owner consents, no provision of this Convention shall be used as a basis for the seizure, arrest or detention by any legal process of, nor for any proceedings in rem against, non - commercial cargoes owned by a State and entitled, at the time of the salvage operations, to sovereign immunity under generally recognized principles of international law.

Article 26
Humanitarian cargoes

No provision of this Convention shall be used as a basis for the seizure, arrest or detention of humanitarian cargoes donated by a State, if such State has agreed to pay for salvage services rendered in respect of such humanitarian cargoes.

Article 27
Publication of arbitral awards

States Parties shall encourage, as far as possible and with the consent of the parties, the publication of arbitral awards made in salvage cases.

CHAPTER V - FINAL CLAUSES

Article 28
Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the Organisation from 1 July 1989 to 30 June 1990 and shall thereafter remain open for accession.

2. States may express their consent to be bound by this Convention by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary - General.

Article 29
Entry into force

1. This Convention shall enter into force one year after the date on which 15 States have expressed their consent to be bound by it.

2. For a State which expresses its consent to be bound by this Convention after the conditions for entry into force thereof have been met, such consent shall take effect one year after the date of expression of such consent.

Article 30
Reservations

1. Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, reserve the right not to apply the provisions of this Convention:

(a) when the salvage operation takes place in inland waters and all vessels involved are of inland navigation;

(b) when the salvage operations take place in inland waters and no vessel is involved;

(c) when all interested parties are nationals of that State;

(d) when the property involved is maritime cultural property of prehistoric, archaeological or historic interest and is situated on the sea-bed.

2. Reservations made at the time of signature are subject to confirmation upon ratification, acceptance or approval.

3. Any State which has made a reservation to this Convention may withdraw it at any time by means of a notification addressed to the Secretary-General. Such withdrawal shall take effect on the date the notification is received. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date the notification is received by the Secretary-General, the withdrawal shall take effect on such later date.

Article 31
Denunciation

1. This Convention may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year from the date on which this Convention enters into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General.

Article 32
Revision and amendment

1. A conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Convention for revising or amending the Convention, at the request of eight States Parties, or one fourth of the States Parties, whichever is the higher figure.

3. Any consent to be bound by this Convention expressed after the date of entry into force of an amendment to this Convention shall be deemed to apply to the Convention as amended.

Article 33
Depositary

1. This Convention shall be deposited with the Secretary- General.

2. The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Convention or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;

(ii) the date of the entry into force of this Convention;

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;

(iv) any amendment adopted in conformity with Article 32;

(v) the receipt of any reservation, declaration or notification made under this Convention;

(b) transmit certified true copies of this Convention to all States which have signed this Convention or acceded thereto.

3. As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by

the Depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 34
Languages

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed this Convention.

DONE AT LONDON this twenty-eighth day of April one thousand nine hundred and eighty-nine.

Attachment 1

COMMON UNDERSTANDING CONCERNING ARTICLES 13 AND 14 OF THE INTERNATIONAL CONVENTION ON SALVAGE, 1989

It is the common understanding of the Conference that, in fixing a reward under Article 13 and assessing special compensation under Article 14 of the International Convention on Salvage, 1989, the tribunal is under no duty to fix a reward under Article 13 up to the maximum salved value of the vessel and other property before assessing the special compensation to be paid under Article 14.

Attachment 2

RESOLUTION REQUESTING THE AMENDMENT OF THE YORK-ANTWERP RULES, 1974

THE INTERNATIONAL CONFERENCE ON SALVAGE, 1989

HAVING ADOPTED the International Convention of Salvage, 1989,

CONSIDERING that payments made pursuant to Article 14 are not intended to be allowed in general average,

REQUESTS the Secretary-General of the International Maritime Organization to take the appropriate steps in order to ensure speedy amendment of the York-Antwerp Rules, 1974, to ensure that special compensation paid under Article 14 is not subject to general average.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΑΛΑΣΣΙΑ ΑΡΩΓΗ, 1989

ΤΑ ΚΡΑΤΗ-ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την επιθυμία να καθορίσουν, με συμφωνία, ομοιόμορφους διεθνείς κανόνες σχετικά με τις επιχειρήσεις επιθαλάσσιας αρωγής,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι σημαντικές εξελίξεις, ιδιαίτερα η αυξανόμενη ανησυχία για την προστασία του περιβάλλοντος, έχουν επιδείξει την ανάγκη για αναθεώρηση των διεθνών κανόνων οι οποίοι τώρα περιέχονται στη Σύμβαση για την Ενοποίηση Ορισμένων Νομικών Κανόνων σχετικά με την Επιθαλάσσια Αρωγή και Διάσωση στη Θάλασσα, που έγινε στις Βρυξέλλες, στις 23 Σεπτεμβρίου 1910,

ΣΥΝΑΙΣΘΑΝΟΜΕΝΑ τη μεγάλη συνεισφορά την οποία μπορούν να έχουν οι αποτελεσματικές και έγκαιρες επιχειρήσεις διάσωσης στην ασφάλεια των πλοίων και των άλλων περιουσιακών στοιχείων που κινδυνεύουν, καθώς και στην προστασία του περιβάλλοντος,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ για την ανάγκη να εξασφαλιστούν επαρκή διαθέσιμα κίνητρα στα πρόσωπα τα οποία αναλαμβάνουν επιχειρήσεις διάσωσης που αφορούν σε πλοία και άλλα περιουσιακά στοιχεία που κινδυνεύουν,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1
Ορισμοί

Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης:

(α) Επιχείρηση θαλάσσιας αρωγής σημαίνει κάθε πράξη ή δραστηριότητα, που αποσκοπεί στην παροχή βοήθειας σε πλοίο ή οποιοδήποτε άλλο περιουσιακό στοιχείο, που βρίσκεται σε κίνδυνο σε ύδατα κατάλληλα για ναυσιπλοΐα ή σε οποιαδήποτε άλλα ύδατα.

(β) Πλοίο σημαίνει κάθε σκάφος ή πλωτό ναυπήγημα ή κάθε κατασκευή ικανή για ναυσιπλοΐα.

(γ) Περιουσιακό στοιχείο σημαίνει κάθε περιουσιακό στοιχείο, το οποίο δεν ευρίσκεται μόνιμα και σκόπιμα συνδεδεμένο με την ακτογραμμή και περιλαμβάνει ναύλο σε κίνδυνο.

(δ) Βλάβη του περιβάλλοντος σημαίνει ουσιώδη φυσική βλάβη στην ανθρώπινη υγεία ή στη θαλάσσια ζωή ή στον πλούτο στα παράλια ή στα εσωτερικά ύδατα ή στις παρακείμενες περιοχές, η οποία προκλήθηκε από ρύπανση, μόλυνση, φωτιά, έκρηξη ή παρόμοια σοβαρά περιστατικά.

(ε) Πληρωμή σημαίνει κάθε ανταμοιβή, χρηματική παροχή ή αποζημίωση που οφείλεται σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση.

(στ) Οργανισμός σημαίνει το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό.

(ζ) Γενικός Γραμματέας σημαίνει το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού.

Άρθρο 2
Εφαρμογή της Σύμβασης

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται οποτεδήποτε δικαστικές ή διαιτητικές διαδικασίες, που αφορούν σε θέματα που ρυθμίζονται από αυτή τη Σύμβαση, εισάγονται σε ένα Κράτος - Μέλος.

Άρθρο 3
Εξέδρες και μονάδες γεώτρησης

Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται στις σταθερές ή πλωτές εξέδρες ή στις κινητές θαλάσσιες μονάδες γεώτρησης, όταν αυτές οι εξέδρες ή μονάδες ασχολούνται επί τόπου με την εξερεύνηση, εκμετάλλευση ή παραγωγή ορυκτού πλούτου από το βυθό της θάλασσας.

Άρθρο 4
Κρατικά πλοία

1. Με την επιφύλαξη του Άρθρου 5, η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται στα πολεμικά πλοία ή άλλα, μη εμπορικά, πλοία, τα οποία ανήκουν ή τελούν υπό τη διαχείριση ενός Κράτους και τα οποία, κατά τη στιγμή της επιχείρησης αρωγής, απολαμβάνουν κρατικής ασυλίας, σύμφωνα με τις γενικώς αναγνωρισμένες αρχές του διεθνούς δικαίου, εκτός αν το Κράτος αυτό αποφασίσει διαφορετικά.

2. Όταν ένα Κράτος - Μέλος αποφασίσει να εφαρμόσει τη Σύμβαση στα πολεμικά του πλοία ή στα άλλα πλοία που περιγράφονται στην παράγραφο 1, θα ενημερώνει για τα παραπάνω το Γενικό Γραμματέα, προσδιορίζοντας τους όρους και τις προϋποθέσεις αυτής της εφαρμογής.

Άρθρο 5
Επιχειρήσεις θαλάσσιας αρωγής
υπό τον έλεγχο δημόσιων αρχών

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει οποιεσδήποτε διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας ή οποιαδήποτε διεθνή σύμβαση, σχετικά με τις επιχειρήσεις θαλάσσιας αρωγής που ενεργούνται από δημόσιες αρχές ή τελούν υπό τον έλεγχό τους.

2. Εν τούτοις αρωγοί, που διενεργούν τέτοιες επιχειρήσεις θαλάσσιας αρωγής, δικαιούνται να επικαλεσθούν τα δικαιώματα και τις αποζημιώσεις που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση σχετικά με τις επιχειρήσεις αυτές.

3. Μέχρι ποίου σημείου μία δημόσια αρχή, που έχει καθήκον να διενεργήσει μία επιχείρηση αρωγής, μπορεί να διεκδικήσει τα δικαιώματα και τις αποζημιώσεις που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση, καθορίζεται από το δίκαιο του Κράτους, στο οποίο εδρεύει αυτή η αρχή.

Άρθρο 6
Συμβάσεις θαλάσσιας αρωγής

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε κάθε επιχείρηση θαλάσσιας αρωγής, εκτός όπου σύμβαση προβλέπει ρητά ή σιωπηρά διαφορετικά.

2. Ο πλοίαρχος δικαιούται να συνάπτει συμβάσεις για επιχειρήσεις θαλάσσιας αρωγής για λογαριασμό του πλοιοκτήτη. Ο πλοίαρχος ή ο πλοιοκτήτης δικαιούνται να συνάπτουν τέτοιες συμβάσεις για λογαριασμό του κυρίου των περιουσιακών στοιχείων, που βρίσκονται πάνω στο πλοίο.

3. Καμία διάταξη αυτού του Άρθρου δεν θίγει την εφαρμογή του Άρθρου 7 και την υποχρέωση γι' αποτροπή ή ελαχιστοποίηση της βλάβης του περιβάλλοντος.

Άρθρο 7
Ακύρωση και τροποποίηση των συμβάσεων

Σύμβαση ή οποιοιδήποτε όροι της μπορούν να ακυρωθούν ή τροποποιηθούν εάν:

(α) Η σύμβαση έχει συναφθεί κάτω από ανεπίτρεπτη επήρεια ή κάτω από την επήρεια κινδύνου και οι όροι της είναι επαχθείς, ή

(β) η αμοιβή, που προβλέπεται από τη σύμβαση, είναι υπερβολικά μεγάλη ή υπερβολικά μικρή σε σχέση με τις υπηρεσίες που πραγματικά παρασχέθηκαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΑΡΩΓΗΣ

Άρθρο 8
Υποχρεώσεις του αρωγού, του πλοιοκτήτη
και του πλοιάρχου

1. Ο αρωγός υποχρεούται έναντι του πλοιοκτήτη ή του κυρίου άλλου περιουσιακού στοιχείου, που βρίσκεται σε κίνδυνο:

(α) να εκτελεί την επιχείρηση θαλάσσιας αρωγής με την οφειλόμενη επιμέλεια,

(β) κατά την εκτέλεση της υποχρέωσης, που προσδιορίζεται στην υποπαράγραφο (α), να λαμβάνει την απαραίτητη μέριμνα αποτροπής ή ελαχιστοποίησης της βλάβης προς το περιβάλλον,

(γ) να ζητάει βοήθεια από άλλους αρωγούς, όταν οι συνθήκες εύλογα το απαιτούν και

(δ) να δέχεται την παρέμβαση άλλων αρωγών, όταν αυτή εύλογα ζητείται από τον πλοιοκτήτη ή τον πλοίαρχο του πλοίου ή τον κύριο άλλου περιουσιακού στοιχείου, που βρίσκεται σε κίνδυνο, υπό την προϋπόθεση όμως ότι το ποσό της αμοιβής του δεν θα επηρεάζεται, εάν αποδειχθεί ότι αυτό το αίτημα δεν ήταν εύλογο.

2. Ο πλοιοκτήτης και ο πλοίαρχος του πλοίου, ή ο κύριος άλλου περιουσιακού στοιχείου, που βρίσκεται σε κίνδυνο, υποχρεούνται έναντι του αρωγού:

(α) να συνεργάζονται πλήρως με αυτόν κατά τη διάρκεια της επιχείρησης αρωγής,

(β) σ' αυτή τη διαδικασία, να λαμβάνουν την απαραίτητη μέριμνα, ώστε να αποτρέπουν ή ελαχιστοποιούν τη βλάβη του περιβάλλοντος, και

(γ) όταν το πλοίο ή άλλο περιουσιακό στοιχείο έχει μεταφερθεί σε ένα ασφαλές μέρος να δέχεται να το παραλαμβάνει, όταν τούτο εύλογα ζητείται από τον αρωγό.

Άρθρο 9
Δικαιώματα των παράκτιων Κρατών

Καμία διάταξη αυτής της Σύμβασης δεν θίγει το δικαίωμα του ενδιαφερόμενου παράκτιου Κράτους να λαμβάνει μέτρα σύμφωνα με γενικά αναγνωρισμένες αρχές του διεθνούς δικαίου, προκειμένου να προστατεύσει τις ακτές του ή τα σχετικά με αυτές συμφέροντά του, από τη ρύπανση ή την απειλή ρύπανσης, ως επακόλουθο ενός ναυτικού ατυχήματος ή πράξεων που συνδέονται με ένα τέτοιο ατύχημα και οι οποίες εύλογα μπορεί να αναμένεται ότι θα έχουν σημαντικές βλαβερές συνέπειες, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ενός παράκτιου Κράτους να δίνει οδηγίες σχετικά με την επιχείρηση θαλάσσιας αρωγής.

Άρθρο 10
Υποχρέωση παροχής αρωγής

1. Κάθε πλοίαρχος υποχρεούται, στο μέτρο που μπορεί να πράξει κάτι τέτοιο χωρίς να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο το πλοίο του και τα πρόσωπα που επιβαίνουν σ' αυτό, να παρέχει βοήθεια σε κάθε πρόσωπο που κινδυνεύει να χαθεί στη θάλασσα.

2. Τα Κράτη - Μέλη θα υιοθετήσουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να επιβάλλουν την υποχρέωση, που καθορίζεται στην παράγραφο 1.

3. Ο πλοιοκτήτης δεν θα φέρει καμία ευθύνη για παράβαση της υποχρέωσης του πλοιάρχου, που προβλέπεται από την παράγραφο 1.

Άρθρο 11
Συνεργασία

Ένα Κράτος - Μέλος, οποτεδήποτε νομοθετεί ή αποφασίζει για θέματα που σχετίζονται με επιχειρήσεις θαλάσσιας αρωγής, όπως η άδεια εισόδου των πλοίων που βρίσκονται σε κίνδυνο σε λιμάνια ή η παροχή διευκολύνσεων στους αρωγούς, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη του την ανάγκη για συνεργασία μεταξύ των αρωγών, άλλων ενδιαφερόμενων μερών και των δημόσιων αρχών, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική και επιτυχής εκτέλεση των επιχειρήσεων θαλάσσιας αρωγής με σκοπό τη διάσωση της ζωής ή των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται σε κίνδυνο, καθώς και την αποτροπή βλάβης του περιβάλλοντος γενικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΩΓΩΝ

Άρθρο 12
Προϋποθέσεις για παροχή αμοιβής

1. Επιχειρήσεις θαλάσσιας αρωγής οι οποίες είχαν ωφέλιμο αποτέλεσμα παρέχουν δικαίωμα για αμοιβή.

2. Εάν οι επιχειρήσεις αρωγής δεν είχαν ωφέλιμο αποτέλεσμα, δεν οφείλεται αμοιβή, σύμφωνα με αυτή τη σύμβαση, εκτός αν αλλιώς ορίζεται.

3. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου έχουν εφαρμογή και όπου τόσο το διασωθέν όσο και το αρωγόν πλοίο ανήκουν στον ίδιο πλοιοκτήτη.

Άρθρο 13
Κριτήρια για τον καθορισμό της αμοιβής

1. Η αμοιβή θα καθορίζεται με στόχο την ενθάρρυνση των επιχειρήσεων αρωγής, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια, άσχετα με τη σειρά με την οποία αυτά αναφέρονται κατωτέρω:

(α) τη διασωθείσα αξία του πλοίου και των άλλων περιουσιακών στοιχείων,

(β) την επιτηδειότητα και τις προσπάθειες, που κατέβαλαν οι αρωγοί για να αποτρέψουν ή να ελαχιστοποιήσουν βλάβη του περιβάλλοντος,

(γ) το μέγεθος της επιτυχίας, που επιτεύχθηκε από τον αρωγό,

(δ) τη φύση και την έκταση του κινδύνου,

(ε) την επιτηδειότητα και τις προσπάθειες, που κατέβαλαν οι αρωγοί για να σώσουν το πλοίο, τυχόν άλλα περιουσιακά στοιχεία και ζωές,

(στ) το χρόνο, που διατέθηκε, τις δαπάνες και τις απώλειες, που είχαν οι αρωγοί.

(ζ) τον κίνδυνο ευθύνης και άλλους κινδύνους, τους οποίους διέτρεξαν οι αρωγοί ή ο εξοπλισμός τους,

(η) το έγκαιρον των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν,

(θ) τη δυνατότητα διάθεσης και χρησιμοποίησης πλοίων ή άλλου εξοπλισμού που προορίζονται για επιχειρήσεις αρωγής.

(ι) το βαθμό ετοιμότητας και επάρκειας του εξοπλισμού του αρωγού και την αξία τούτου.

2. Η πληρωμή αμοιβής, που καθορίστηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα γίνεται από όλα τα μέρη, που έχουν συμφέροντα στο πλοίο και στα άλλα περιουσιακά στοιχεία, ανάλογα με τη διασωθείσα αξία του καθενός. Εν τούτοις ένα Κράτος - Μέλος μπορεί να προβλέπει στο εσωτερικό του δίκαιο, ότι η πληρωμή αμοιβής πρέπει να γίνεται από ένα από αυτά τα μέρη, με τον όρο ότι ο έχων το μέρος αυτό θα έχει δικαίωμα αναγωγής έναντι των άλλων μερών ως προς τα μερίδια τους. Τίποτε σε αυτό το Άρθρο δεν εμποδίζει την άσκηση οποιουδήποτε δικαιώματος υπεράσπισης.

3. Οι αμοιβές, πλην τόκων και των επιδικασθέντων δικαστικών εξόδων τα οποία ενδέχεται να καταβληθούν υπ' αυτών, δεν θα υπερβαίνουν τη διασωθείσα αξία του πλοίου και των άλλων περιουσιακών στοιχείων.

Άρθρο 14
Ειδική αποζημίωση

1. Αν ο αρωγός διεξήγαγε επιχείρηση αρωγής σε πλοίο, που είτε το ίδιο είτε το φορτίο του, απειλούσε να προκαλέσει βλάβη στο περιβάλλον και δεν έλαβε αμοιβή, σύμφωνα με το Άρθρο 13, τουλάχιστον ίση προς την ειδικη αποζημίωση, η οποία είναι δυνατόν να υπολογισθεί σύμφωνα με αυτό το Άρθρο, τότε δικαιούται ειδικής αποζημίωσης από τον πλοιοκτήτη ίσης προς τις δαπάνες του, όπως αυτές καθορίζονται στο παρόν.

2. Εάν υπό τις περιστάσεις, που καθορίζονται στην παράγραφο 1, ο αρωγός, με την επιχείρηση αρωγής απέτρεψε ή ελαχιστοποίησε βλάβη του περιβάλλοντος, η ειδική αποζημίωση, που του οφείλεται από τον πλοιοκτήτη, σύμφωνα με την παράγραφο 1, μπορεί να αυξηθεί μέχρι ενός ανωτάτου ορίου, που αντιστοιχεί στο 30% των δαπανών, στις οποίες υποβλήθηκε ο αρωγός. Πάντως το δικαστήριο, εάν το θεωρήσει εύλογο και δίκαιο, έχοντας υπόψη του τα σχετικά κριτήρια, που καθορίστηκαν στο Άρθρο 13, παράγραφος 1, μπορεί να αυξήσει ακόμη περισσότερο αυτήν την ειδική αποζημίωση, αλλά ουδέποτε το σύνολο της αύξησης θα υπερβαίνει το 100% των δαπανών, στις οποίες υποβλήθηκε ο αρωγός.

3. Κατά την έννοια των παραγράφων 1 και 2, δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε ο αρωγός είναι οι δαπάνες που ευλόγως κατέβαλε ο αρωγός κατά την επιχείρηση αρωγής, καθώς και ένα λογικό ποσοστό για τον εξοπλισμό και το προσωπικό, που πραγματικά και εύλογα χρησιμοποίησε στην επιχείρηση αρωγής, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων, που καθορίστηκαν από το Άρθρο 13 παράγραφος 1 (η), (θ) και (ι).

4. Η συνολική ειδική αποζημίωση, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, θα καταβάλλεται μόνο στην έκταση που αυτή είναι μεγαλύτερη από αμοιβή που μπορεί να αξιώσει ο αρωγός, σύμφωνα με το Άρθρο 13.

5. Εάν από πλημμέλεια του αρωγού και εξαιτίας αυτής δεν απετράπη ή δεν περιορίστηκε η βλάβη του περιβάλλοντος, είναι δυνατόν ο αρωγός να αποστερηθεί από το σύνολο ή μέρος οποιασδήποτε ειδικής αποζημίωσης, που οφείλεται, σύμφωνα με το παρόν Άρθρο.

6. Οποιοδήποτε δικαίωμα αναγωγής εκ μέρους του πλοιοκτήτη δεν επηρεάζεται από το παρόν άρθρο.

Άρθρο 15
Επιμερισμός της αμοιβής μεταξύ αρωγών

1. Ο επιμερισμός, μεταξύ των αρωγών, της αμοιβής που προβλέπεται από το Άρθρο 13, θα γίνεται με βάση τα κριτήρια, που περιέχονται σ' εκείνο το Άρθρο.

2. Ο επιμερισμός μεταξύ του πλοιοκτήτη, του πλοιάρχου και των άλλων προσώπων, που υπηρετούν σε καθένα από τα αρωγά πλοία, θα καθορίζεται από το δίκαιο της σημαίας του πλοίου. Εάν η αρωγή δεν παρασχέθηκε από πλοίο, ο επιμερισμός θα καθορίζεται από το δίκαιο, που διέπει τη σύμβαση μεταξύ του αρωγού και των προστιθέντων απ' αυτόν.

Άρθρο 16
Διάσωση προσώπων

1. Ουδεμία αμοιβή οφείλεται από πρόσωπα των οποίων σώθηκε η ζωή, αλλά τίποτε σε αυτό το Άρθρο δεν θίγει τις διατάξεις, που προβλέπονται για το θέμα αυτό από το εσωτερικό δίκαιο.

2. Αρωγός, που συμμετείχε στις προσφερθείσες υπηρεσίες σε περίπτωση ατυχήματος, που έδωσε αιτία σε επιχείρηση αρωγής και διέσωσε ανθρώπινη ζωή, δικαιούται εύλογο μέρος της αμοιβής που δόθηκε στον αρωγό για τη διάσωση πλοίου ή άλλου περιουσιακού στοιχείου ή για την αποτροπή ή ελαχιστοποίηση βλάβης προς το περιβάλλον.

Άρθρο 17
Υπηρεσίες που παρέχονται υπό τους όρους προϋπαρχουσών συμβάσεων

Ουδεμία αμοιβή οφείλεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, εκτός εάν οι υπηρεσίες που παρασχέθηκαν, υπερβαίνουν εκείνες που εύλογα μπορεί να θεωρηθούν ότι περιλαμβάνονται στην έννοια της οφειλόμενης εκτέλεσης μιας σύμβασης, που είχε συνομολογηθεί πριν από την επέλευση του κινδύνου.

Άρθρο 18
Συνέπειες πταίσματος του αρωγού

Ο αρωγός μπορεί να αποστερηθεί από το σύνολο ή μέρος της αμοιβής που οφείλεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, στην έκταση που οι επιχειρήσεις αρωγής έγιναν απαραίτητες ή δυσχερέστερες συνεπεία δικού του σφάλματος ή αμέλειας ή εάν ο αρωγός υπήρξε ένοχος απάτης ή άλλης ανέντιμης συμπεριφοράς.

Άρθρο 19
Απαγόρευση επιχειρήσεων αρωγής

Υπηρεσίες που παρασχέθηκαν παρά τη ρητή και εύλογη απαγόρευση του πλοιοκτήτη ή του πλοιάρχου του πλοίου ή του κυρίου κάθε άλλου περιουσιακού στοιχείου, που βρίσκεται σε κίνδυνο και το οποίο δεν ευρίσκεται ούτε ευρίσκετο ποτέ επί του πλοίου, δεν παρέχουν δικαίωμα για αμοιβή σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΩΓΕΣ

Άρθρο 20
Ναυτικά προνόμια

1. Τίποτε στην παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει το, σύμφωνα με οποιαδήποτε διεθνή σύμβαση ή εσωτερικό δίκαιο, ναυτικό προνόμιο του αρωγού.

2. Ο αρωγός μπορεί να μην ασκήσει το ναυτικό του προνόμιο, εάν του έχει παραχωρηθεί ή προσφερθεί έγκαιρα ικανοποιητική ασφάλεια της απαίτησής του, που να συμπεριλαμβάνει τόκους και έξοδα.

Άρθρο 21
Υποχρέωση για παροχή ασφάλειας

1. Κατ' αίτηση του αρωγού κάθε υπόχρεος πληρωμής αμοιβής, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, θα παρέχει ικανοποιητική ασφάλεια για την απαίτηση, στην οποία συμπεριλαμβάνονται τόκοι και έξοδα του αρωγού.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, ο κύριος του διασωθέντος πλοίου θα καταβάλλει κάθε δυνατή του προσπάθεια για να εξασφαλίσει, ότι οι κύριοι του φορτίου θα παράσχουν ικανοποιητική ασφάλεια για τις εναντίον τους απαιτήσεις, που συμπεριλαμβάνουν τόκους και έξοδα, πριν αποδεσμευτεί το φορτίο.

3. Χωρίς τη συγκατάθεση του αρωγού το διασωθέν πλοίο και τα άλλα περιουσιακά στοιχεία δεν θα μετακινούνται από το λιμάνι ή τον τόπο στον οποίο το πρώτον έφθασαν μετά την ολοκλήρωση της επιχείρησης αρωγής πριν δοθεί ικανοποιητική ασφάλεια για την απαίτησή του αρωγού κατά του αντίστοιχου πλοίου ή περιουσιακού στοιχείου.

Άρθρο 22
Προσωρινή επιδίκαση απαιτήσεων

1. Το δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία να κρίνει την αξίωση του αρωγού, δύναται με προσωρινή απόφασή του να διατάξει την έναντι της απαίτησής του πληρωμή στον αρωγό ενός ποσού, το οποίο θεωρείται εύλογο και δίκαιο και υπό όρους τέτοιους οι οποίοι είναι εύλογοι και δίκαιοι κατά τις περιστάσεις, συμπεριλαμβανομένων, όπου χρειάζεται, όρων σχετικά με την παροχή ασφάλειας.

2. Στην περίπτωση της προσωρινής πληρωμής κατά το παρόν Άρθρο, η ασφάλεια που παρέχεται, σύμφωνα με το Άρθρο 21, θα μειώνεται αντίστοιχα.

Άρθρο 23
Παραγραφή αξιώσεων

1. Κάθε αξίωση σχετική με αμοιβή η οποία προβλέπεται απ' την παρούσα Σύμβαση θα παραγράφεται, εάν μέσα σε μία περίοδο δύο ετών δεν ασκήθηκε αγωγή ή δεν κινήθηκε διαιτητική διαδικασία. Ο χρόνος της παραγραφής αρχίζει από την ημέρα του τερματισμού της επιχείρησης αρωγής.

2. Ο καθ' ου η αξίωση δύναται οποτεδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια του χρόνου παραγραφής να παρατείνει το χρόνο με δήλωσή του προς τον ενάγοντα. Ο χρόνος αυτός παραγραφής μπορεί να παραταθεί και περαιτέρω.

3. Αξίωση για αποζημίωση μπορεί να ασκηθεί από πρόσωπο υπόχρεο ακόμη και μετά τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής, η οποία προβλέπεται στις προηγούμενες παραγράφους, εάν ασκηθεί εντός των χρονικών ορίων που επιτρέπει το εσωτερικό δίκαιο του κράτους, στο οποίο κινήθηκε η διαδικασία.

Άρθρο 24
Τόκοι

Το δικαίωμα του αρωγού για τόκους σε κάθε πληρωμή

αμοιβής που οφείλεται, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση θα καθορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους, όπου εδρεύει το δικαστήριο που επιλήφθηκε της υπόθεσης.

Άρθρο 25
Κρατικά φορτία

Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θα χρησιμοποιείται ως βάση για κατάσχεση, συντηρητική ή αναγκαστική ή κατακράτηση με οποιοδήποτε διαδικαστικό μέσο ή με οποιεσδήποτε πραγματοπαγείς (in rem) διαδικασίες κατά φορτίων τα οποία ανήκουν σε κράτος, το οποίο κατά το χρόνο της αρωγής απολαμβάνει κυριαρχικής ασυλίας, σύμφωνα με γενικώς αναγνωρισμένες αρχές του διεθνούς δικαίου, χωρίς τη συναίνεση αυτού του κράτους.

Άρθρο 26
Φορτία για ανθρωπιστικούς σκοπούς

Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θα χρησιμοποιείται σαν βάση για την κατάσχεση, συντηρητική ή αναγκαστική ή κατακράτηση φορτίων για ανθρωπιστικούς σκοπούς τα οποία έχουν δωρηθεί από ένα κράτος, εάν αυτό το κράτος έχει συμφωνήσει να πληρώσει για υπηρεσίες αρωγής, οι οποίες παρασχέθηκαν για τέτοιου είδους φορτία.

Άρθρο 27
Δημοσίευση διαιτητικών αποφάσεων

Τα Κράτη - Μέλη θα ενθαρρύνουν κατά το δυνατόν και με τη συναίνεση των μερών τη δημοσίευση των διαιτητικών αποφάσεων, που λαμβάνονται σε υποθέσεις θαλάσσιας αρωγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 28
Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση θα είναι ανοικτή για υπογραφή στην έδρα του Οργανισμού από την 1η Ιουλίου 1989 έως την 30ή Ιουνίου 1990 και στη συνέχεια θα παραμείνει ανοικτή για προσχώρηση.

2. Τα κράτη μπορούν να εκφράσουν τη συναίνεσή τους να δεσμευθούν από την παρούσα Σύμβαση με:

α) υπογραφή χωρίς επιφύλαξη ώς προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή

β) υπογραφή με την επιφύλαξη της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, ακολουθουμένης από επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή

γ) προσχώρηση.

3. Η επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση θα ισχύει από την κατάθεση του σχετικού οργάνου στο Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 29
Θέση σε ισχύ

1. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ ένα (1) έτος μετά την ημερομηνία κατά την οποία δεκαπέντε (15) κράτη θα έχουν εκφράσει τη συναίνεσή τους να δεσμευθούν απ' αυτήν.

2. Για ένα κράτος το οποίο εκφράζει τη συναίνεσή του να δεσμευθεί από την παρούσα Σύμβαση μετά την εκπλήρωση των παραπάνω προϋποθέσεων για θέση σε ισχύ, η συναίνεση αυτή θα καθίσταται ισχυρή ένα (1) έτος μετά την ημέρα της έκφρασης μιας τέτοιας συναίνεσης.

Άρθρο 30
Επιφυλάξεις

1. Κάθε Κράτος μπορεί κατά τη στιγμή της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να διατηρήσει το δικαίωμα να μην εφαρμόζει τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης:

α) όταν η επιχείρηση αρωγής λαμβάνει χώρα σε εσωτερικά ύδατα και όλα τα εμπλεκόμενα πλοία είναι εσωτερικής ναυσιπλοΐας,

β) όταν οι επιχειρήσεις αρωγής λαμβάνουν χώρα σε εσωτερικά ύδατα και δεν εμπλέκεται κανένα πλοίο,

γ) όταν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι υπήκοοι αυτού του κράτους,

δ) όταν τα εμπλεκόμενα περιουσιακά στοιχεία είναι ναυτική πολιτιστική περιουσία προϊστορικού, αρχαιολογικού ή ιστορικού ενδιαφέροντος και βρίσκονται στο βυθό της θάλασσας.

2. Επιφυλάξεις οι οποίες διατυπώθηκαν κατά το χρόνο της υπογραφής τελούν υπό την προϋπόθεση της επιβεβαίωσης κατά την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

3. Οποιοδήποτε κράτος διατυπώσει επιφύλαξη ως προς την παρούσα Σύμβαση μπορεί να την ανακαλέσει οποτεδήποτε με μία ανακοίνωση που θα απευθύνεται προς το Γενικό Γραμματέα. Μία τέτοια ανάκληση θα καθίσταται ισχυρή από την ημερομηνία κατά την οποία παρελήφθη η ανακοίνωση. Εάν η ανακοίνωση αναφέρει ότι η ανάκληση μιας επιφύλαξης πρόκειται να καταστεί ισχυρή σε μία ημερομηνία που θα καθορίζεται σ' αυτή και αυτή η ημερομηνία έπεται της ημερομηνίας παραλαβής της ανακοίνωσης από το Γενικό Γραμματέα, η ανάκληση θα καθίσταται ισχυρή αυτή τη μεταγενέστερη ημερομηνία.

Άρθρο 31
Καταγγελία

1. Η παρούσα Σύμβαση δύναται να καταγγελθεί από οποιοδήποτε Κράτος-Μέλος οποτεδήποτε μετά την πάροδο ενός (1) έτους από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ για το κράτος αυτό.

2. Η καταγγελία θα συντελείται με την κατάθεση ενός οργάνου καταγγελίας στο Γενικό Γραμματέα.

3. Μία καταγγελία θα καθίσταται ισχυρή μετά την πάροδο ενός (1) έτους ή μιας μεγαλύτερης χρονικής περιόδου, όπως αυτή θα καθορίζεται στο όργανο της καταγγελίας από της παραλαβής του οργάνου της καταγγελίας από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 32
Αναθεώρηση και τροποποίηση

1. Ο Οργανισμός μπορεί να συγκαλέσει διάσκεψη με σκοπό την αναθεώρηση ή τροποποίηση της παρούσας Σύμβασης.

2. Ο Γενικός Γραμματέας θα συγκαλεί διάσκεψη των Κρατών - Μελών της παρούσας Σύμβασης, με σκοπό την αναθεώρηση ή την τροποποίηση της Σύμβασης, μετά από αίτηση οκτώ (8) Κρατών - Μελών ή του ενός τετάρτου των Κρατών - Μελών, οποιοδήποτε από τα παραπάνω μεγέθη είναι μεγαλύτερο.

3. Οποιαδήποτε συναίνεση για δέσμευση από την παρούσα Σύμβαση, η οποία εκφράζεται μετά την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ μιας τροποποίησης της παρούσας Σύμβασης, θα θεωρείται ότι αφορά στη Σύμβαση, όπως αυτή τροποποιήθηκε.

Άρθρο 33
Κατάθεση

1. Η παρούσα Σύμβαση θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα.

2. Ο Γενικός Γραμματέας:

α) ειδοποιεί όλα τα κράτη τα οποία έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση ή έχουν προσχωρήσει σ' αυτήν, καθώς και όλα τα Μέλη του Οργανισμού για:

(ι) κάθε νέα υπογραφή ή κατάθεση ενός οργάνου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, μαζί με την ημερομηνία αυτής,

(ιι) την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης,

(ιιι) την κατάθεση οποιουδήποτε οργάνου καταγγελίας της παρούσας Σύμβασης, μαζί με την ημερομηνία κατά την οποία αυτό παρελήφθη και την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία τίθεται σε ισχύ,

(ιv) οποιαδήποτε τροποποίηση η οποία υιοθετείται σύμφωνα με το Άρθρο 32,

(v) την παραλαβή οποιασδήποτε επιφύλαξης, δήλωσης ή ειδοποίησης, η οποία γίνεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση,

β) διαβιβάζει κυρωμένα ακριβή αντίγραφα της παρούσας Σύμβασης σε όλα τα κράτη τα οποία έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση ή έχουν προσχωρήσει σ' αυτήν.

3. Αμέσως μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης ένα κυρωμένο ακριβές αντίγραφο αυτής θα διαβιβασθεί από το θεματοφύλακα στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για καταχώρηση και δημοσίευση, σύμφωνα με το Άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 34
Γλώσσες

Η παρούσα Σύμβαση καταρτίσθηκε σε ένα μοναδικό πρωτότυπο στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική γλώσσα και καθένα από τα κείμενα αυτά είναι εξίσου αυθεντικό.

ΣΕ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΑΝΩ οι υπογράφοντες, αρμοδίως εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους για τον σκοπό αυτόν, υπέγραψαν αυτή τη Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ, σήμερα, είκοσι οκτώ Απριλίου, χίλια εννιακόσια ογδόντα εννέα.

Συνημμένο 1

ΚΟΙΝΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 13 ΚΑΙ 14 ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ 1989 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΑΛΑΣΣΙΑ ΑΡΩΓΗ

Αποτελεί κοινή αντίληψη της Διάσκεψης ότι κατά τον καθορισμό της αμοιβής, σύμφωνα με το Άρθρο 13, και της ειδικής αποζημίωσης, σύμφωνα με το Άρθρο 14 της Διεθνούς Σύμβασης του 1989 για την επιθαλάσσια αρωγή, το δικαστήριο δεν είναι υποχρεωμένο να καθορίσει, με βάση το Άρθρο 13, αμοιβή μέχρι το ανώτατο όριο της αξίας του πλοίου και της άλλης περιουσίας που έχει διασωθεί, πριν να υπολογίσει την ειδική αποζημίωση που πρέπει να καταβληθεί, σύμφωνα με το Άρθρο 14.

Συνημμένο 2

ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΟΥ ΖΗΤΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΥΟΡΚΗΣ-ΑΜΒΕΡΣΑΣ ΤΟΥ 1974

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ 1989 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΑΛΑΣΣΙΑ ΑΡΩΓΗ

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΙΟΘΕΤΗΣΕΙ τη Διεθνή Σύμβαση του 1989 για την επιθαλάσσια αρωγή,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι καταβολές πραγματοποιούμενες, σύμφωνα με το Άρθρο 14, δεν προορίζονται να γίνουν δεκτές σε κοινή αβαρία,

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ το Γενικό Γραμματέα του Διεθνούς Ναυτικού Οργανισμού να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει ταχέως την τροποποίηση των Κανόνων Υόρκης - Αμβέρσας του 1974 και να κατοχυρώσει ότι η καταβαλλόμενη, σύμφωνα με το Άρθρο 14, ειδική αποζημίωση δεν υπόκειται στις διατάξεις για την κοινή αβαρία.

Άρθρο δεύτερο

Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν εφαρμόζονται, σύμφωνα με το Άρθρο 30 παρ. 1 εδ. δ' αυτής, όταν τα εμπλεκόμενα στη διάσωση περιουσιακά στοιχεία είναι ναυτική πολιτιστική περιουσία, προϊστορικού, αρχαιολογικού ή ιστορικού ενδιαφέροντος και βρίσκεται στο βυθό της θάλασσας.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης και των συνημμένων σ' αυτήν ερμηνευτικών δηλώσεων που κυρώνονται, από την πλήρωση των προϋποθέσεων του Άρθρου 29 αυτής.

Παραγγέλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 20 Μαρτίου 1996

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
Κ. ΣΦΥΡΙΟΥ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 21 Μαρτίου 1996

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 • ΑΘΗΝΑ 104 32 • TELEX 223211 YPET GR • FAX 52 34 312

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ Σολωμού 51		**ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ** ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.		
Πληροφορίες δημοσιευμάτων Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	5225761	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	(031)	423955
	5230841	25ης Μαρτίου 21 Τ.Κ. 541 00		423956
Πληροφορίες δημοσιευμάτων λοιπών ΦΕΚ	5225713	ΠΕΙΡΑΙΑΣ		4136402
	5249547	Νικήτα 6-8 Τ.Κ. 185 31		4171307
Πώληση Φ.Ε.Κ.	5239762	ΠΑΤΡΑ	(061)	271249
Φωτοαντίγραφα παλαιών Φ.Ε.Κ.	5248141	Κορίνθου 327 Τ.Κ. 262 23		224581
Βιβλιοθήκη παλαιών Φ.Ε.Κ.	5248188	ΙΩΑΝΝΙΝΑ		
Οδηγίες για δημοσιεύματα Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	5248785	Διοικητήριο Τ.Κ. 454 44	(0651)	21901
Εγγραφή Συνδρομητών Φ.Ε.Κ. και		ΚΟΜΟΤΗΝΗ	(0531)	22637
αποστολή Φ.Ε.Κ. με πληρωμή μέσω Δ.Ο.Υ.	5248320	Δημοκρατίας 1 Τ.Κ. 691 00		26522

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
- Μέχρι 16 σελίδες 100 δρχ.
- Από 16 σελίδες και άνω προσαύξηση 100 δρχ. ανά 8σέλιδο ή μέρος αυτού

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού 2531	Κ.Α.Ε. εσόδου υπέρ ΤΑΠΕΤ 3512
Α' (Νόμοι, Π.Δ., Συμβάσεις κτλ.)	30.000 δρχ.	1.500 δρχ.
Β' (Υπουργικές αποφάσεις κτλ.)	50.000 »	2.500 »
Γ' (Διορισμοί, απολύσεις κτλ. Δημ. Υπαλλήλων)	10.000 »	500 »
Δ' (Απαλλοτριώσεις, πολεοδομία κτλ.)	50.000 »	2.500 »
Αναπτυξιακών Πράξεων (Τ.Α.Π.Σ.)	25.000 »	1.250 »
Ν.Π.Δ.Δ. (Διορισμοί κτλ. προσωπικού ΝΠΔΔ)	10.000 »	500 »
Παράρτημα (Πίνακες επιτυχόντων διαγωνισμών)	5.000 »	250 »
Δελτίο Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	10.000 »	500 »
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.)	3.000 »	150 »
Ανωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε.	150.000 »	7.500 »
Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.	10.000 »	500 »
ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΕΚΤΟΣ Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	120.000 »	6.000 »

- Οι συνδρομές του εσωτερικού προπληρώνονται στα Δημόσια Ταμεία που δίδουν αποδεικτικό είσπραξης (διπλότυπο) το οποίο με τη φροντίδα του ενδιαφερομένου πρέπει να στέλνεται στην Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.
- Οι συνδρομές του εξωτερικού είναι διπλάσιες των παραπάνω αναφερομένων και μπορεί να στέλνονται με επιταγή και σε ανάλογο συνάλλαγμα στο Διευθυντή Οικονομικού του Εθνικού Τυπογραφείου.
- Η πληρωμή του ποσοστού του ΤΑΠΕΤ που αντιστοιχεί σε συνδρομές, εισπράττεται στην Αθήνα από το Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Καποδιστρίου 34 - Αθήνα) και στις άλλες πόλεις από τα Δημόσια Ταμεία.
- Οι συνδρομητές του εξωτερικού μπορούν να στέλνουν το ποσό του ΤΑΠΕΤ μαζί με το ποσό της συνδρομής.
- Οι Δήμοι και οι Κοινότητες πληρώνουν το μισό χρηματικό ποσό της συνδρομής και ολόκληρο το ποσό υπέρ του ΤΑΠΕΤ.
- Η συνδρομή ισχύει για ένα χρόνο, που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου. Δεν εγγράφονται συνδρομητές για μικρότερο χρονικό διάστημα.
- Η εγγραφή ή ανανέωση της συνδρομής πραγματοποιείται το αργότερο μέχρι τον Μάρτιο κάθε έτους.
- Αντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές επιταγές και χρηματικά γράμματια δεν γίνονται δεκτά.

Οι υπηρεσίες κοινού λειτουργούν καθημερινά από 08.00' έως 13.00'

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ